

Lokaal-Limburg heeft, zoals gebruikelijk, vragen over de lozingen op de RWZI in Roermond, maar we vragen nu ook aandacht voor de RWZI in Weert. Beiden voldoen niet aan de eisen.

Over Roermond stellen wij al regelmatig vragen. Volgens de bestuurder kunnen wij er niets aan doen, want wij zijn geen bevoegd gezag. Helaas! Er lopen al wel een tijd gesprekken met WBL/WL/De Gemeente en de RUD. Al een hele tijd.

En al jaren kost het zuiveren onze inwoners extra geld. En ons als Waterschap onze geloofwaardigheid als betrouwbare instantie.

Wij vragen ons nog maar eens af: Hoeveel schot zit er nu eigenlijk in de hele zaak. Het is voor ons nog steeds een schimmig onduidelijk verhaal. In de ogen van Lokaal-Limburg lijkt het erop, dat het bij de gemeente en de RUD niet zo vaart loopt om in te grijpen. Bent u dat met ons eens? Of heeft u hierover een andere mening. Kunt u ons vertellen hoe ver het er nu werkelijk voorstaat?

Voor de rwzi Roermond zijn laatste jaren diverse onderzoeken uitgevoerd naar de verbetering van de effluentkwaliteit; de praktijktest koolstofbrondosering voor betere stikstofverwijdering, modelberekeningen naar de invloed van deelstroombehandeling, onderzoek naar bronmaatregelen. Momenteel doet WBL gericht onderzoek naar de aanwezigheid van de probleemstoffen in de rioolstrengen, om eventuele andere lozers uit te kunnen sluiten. Parallel daaraan vindt onderzoek plaats bij het betreffende bedrijf naar reductiemaatregelen.

De nieuwe rwzi in Weert wordt regelmatig overbelast, soms wel tot het dubbele van de ontwerpcapaciteit. Voor de verwerking van dergelijke grote vuilvrachten is deze rwzi niet geschikt, en met deze kennis en inzichten zet WBL momenteel in op een aantal sporen:

1. het optimaliseren van de bedrijfsvoering daar waar mogelijk;
2. het monitoren van de influentbelasting, o.a. met als doel vergroten van kennis en triggerfunctie voor beter toezicht en handhaving door ketenpartners (gemeente/RUD);
3. de rwzi aan te passen zodat met de huidige influentbelasting aan de normen kan worden voldaan.

Voor beide gevallen verloopt de samenwerking met de waterketenpartners constructief. De snelheid van deze processen wordt echter bepaald door de inzet van beschikbare middelen door alle partners, waarbij elke organisatie zijn eigen prioriteiten bepaalt. Hier kan WBL beperkt invloed op uitoefenen.

Het bevreemd ons dat voor zowel Roermond als Weert een tijdelijke verruiming wordt aangevraagd. Gezien de tijd dat dit al loopt in Roermond, lijkt het erop dat er nu pas werkelijk iets gedaan wordt. Kunt u ons verzekeren dat deze tijdelijke verruiming geen permanente verruiming kost? Want in dat geval zijn wij als Waterschap helemaal niet goed bezig!

Op de rwzi Roermond zijn diverse onderzoeken uitgevoerd (zie vorig antwoord. Omdat onderzoek en verbetering van de situatie tijd kost is, een verruiming tijdelijk/eindig, en wordt deze alleen verstrekt als er zicht is op verbetering. Een permanente verruiming is niet de doelstelling en zou ook niet toegestaan worden door het bevoegd gezag. Uiteindelijk zullen de rwzi's ultimo 2027 moeten voldoen aan de nationale en Europese wetgeving die zijn vertaald naar het Limburgs effluentbeleid.

Verder lezen wij dat er een hoge aanvoer van aluminium is. Deze verhoogde aanvoer heeft onder ander een flinke impact op onze assets. Lokaal-Limburg vraagt zich af wat dit ons als

Waterschap/Waterschapsbedrijf extra gaat kosten? In hoeverre dat doorberekend moet gaan worden naar onze inwoners?

De verhoogde aanvoer van aluminium naar de rwzi Roermond komt vooral doordat er in het totale afstroomgebied Roermond veel aluminium verwerkende industrie actief is. De aanvoer van aluminium, m.n. vast aluminiumhydroxide, zorgt voor het dichtslibben van rioolleidingen en voor verhoogde slibproductie (kosten) op de rwzi. Deze lozing zorgt nu niet voor heffingsinkomsten omdat aluminium geen parameter is in de heffingsformule.

Eén aluminium verwerkend bedrijf in de gemeente Roermond heeft recent haar afvalwatersysteem uitgebreid. Met een ander aluminium verwerkend bedrijf is WBL, samen met WL, de RUD en de betreffende gemeente in gesprek over hun afvalwaterlozing. Doel is vooral om de lozing van vast aluminiumhydroxide terug te dringen. De RUD heeft voor de gemeente nu een aangescherpte vergunning opgesteld en deze zal binnenkort gepubliceerd worden.

Het gaat de burger niets extra kosten omdat deze situatie zich al geruime tijd voordoet. Met de aanscherping van de vergunning zal het op termijn voor een lichte kostendaling zorgen.

Is het mogelijk dat wij als WBL/WL, samen met de RUD, de lozer gaan verplichten deze lozingen sneller te gaan verminderen, dan, zoals de vervuiler voorstelt binnen 4 jaar.

Hoewel WBL met gemeenten en RUD in gesprek is over een aantal lozers, verlopen deze trajecten doorgaans traag. Dat komt vaak door de beperkte middelen die er beschikbaar zijn en door beperkte middelen om bedrijven te dwingen hun lozing te reduceren. Ze beschikken immers vaak over een geldende vergunning, en het aanpassen van vergunningen is een lastig proces en aan procedures en termijnen gebonden. Er moet vaak veel onderzoek plaatsvinden naar reductiemaatregelen, waarna vervolgens nog overgangstermijnen gelden om maatregelen te implementeren. Het terugdringen van een bedrijfslozing is dus een langdurig proces.

Lokaal-Limburg begrijpt uit dat rapportage dat wij weten wie de vervuilers zijn, kunnen wij dan niet deze vervuilers, deze lozers een factuur sturen voor de extra door ons gemaakte kosten? Graag uw reactie hierop

De lozing van aluminium zorgt nu niet voor heffingsinkomsten omdat aluminium geen parameter is in de heffingsformule. Dat zijn nu alleen de parameters CZV en Kjeldahl-N¹. Dit doet uiteraard geen recht aan het algemene milieubeginsel dat 'de vervuiler betaalt', maar de huidige belastingwetgeving m.b.t. afvalwaterlozingen biedt deze mogelijkheid niet.

Er vindt momenteel een consultatie plaats van aangepaste wetgeving, en door de Unie van Waterschappen zijn recent ook vragen gesteld m.b.t. afvalwaterakkoorden met bedrijven. Mogelijk dat hier in de toekomst dus verandering in gaat komen.

¹ CZV = chemisch zuurstofverbruik; maat voor zuurstofbindende stoffen
Kjeldahl-N = som van organisch stikstof, ammoniak en ammonium